

Декоративні голуби павичі

✍ **Віталій Матвійчук**, студент Національного університету біоресурсів і природокористування України

Голубівництвом наша родина Матвійчуків займається давно. Захоплення мого дідуся голубами успадкував і я та займаюсь розведенням цих птахів ще змалечку. Кожного разу, коли підходиш до нашого будинку у с. Повча (Дубенського району, Рівненської області), то пташиний гомін чути ще здалеку. Коли стоїш вже біля хвіртки, то не можеш до кінця насолодитися співом пташиного царства. Та наразі, у нас залишилось лише 5 порід голубів. Адже я прагну здобути освіту освітнього ступеня "Бакалавр" і навчаюсь на технолога з виробництва і переробки продукції тваринництва у Національному університеті біоресурсів і природокористування України, а тому не можу приділяти достатньо уваги розведенню голубів. Залишив птахів найулюбленіших порід і видів. До них належить і порода голубів павичі.

Ці голуби родом із Індії. Вперше в Європі павичі з'явилися у Англії. Саме англіцям належить слава щодо заключного створення породи. Селекційна робота з павичами продовжується і наразі.

У павичів витоннена зовнішність, вони дуже артистичні, добре піддаються дресируванню, тому їх часто можна зустріти на виступах у цирку. Свою назву порода отримала завдя-

ки хвосту. Саме він визначає схожість цього голуба з павичем. Тримає свій хвіст (він має 40 пір'їн) голуб завжди вертикально і розкриває його, як віяло. Зовнішні кінці пір'їн хвоста зім'яті, схожі на мереживо.

Голуби цієї породи мають унікальну тілобудову. Якщо дивитись на птаха з будь-якого кута, то видно витончений вигин від дзьоба до ніг.

До умов утримання павичі невибагливі. Це птахи для вольєрного утримання, скільки вони літають погано і недалеко. Не варто захоплюватися і створенням гнізда: голуби – прекрасні будівельники і з задоволенням займуться облаштуванням будинку для пташенят. Потрібно зробити форму-заготовку, а на підлогу голубника покласти палички, прутики, гілочки, суху траву. Голуб буде захоплено вити гніздо, облаштовуючи його за правилами, відомими тільки йому. Самостійне облаштування гнізда зміцнює інстинкт розмноження і стимулює птахів відкладати яйця. Гнізда розміщують на спеціально відведеній, трохи затіненій стіні на різній висоті з інтервалом 20-30 см. Розмір гнізда такий, що місця в ньому вистачає тільки для однієї дорослої птиці і її потомства. У голубиній кладці 2-3 яйця. Підрастаючи, пташенята витіснять голубку

з "дому". Голубам гніздо необхідно протягом приблизно 2-х місяців: 25 днів самка висиджує яйця, а потім упродовж місяця пташенята живуть під опікою батьків, поки не навчаться літати самостійно. Протягом року одна пара голубів робить 3 кладки. У той час, коли голуби не зайняті розведенням потомства, гнізда з голубника можна прибрати. Крім гнізд, голубам необхідні сідала: птахи проводять на них значну частину часу. Без спеціального місця для сидіння оперення птахів брудниться і псується. Сідала виготовляють з дерев'яних брусків, попередньо оброблених наждачним папером. Підвішують на стіні на висоту 40 см від стелі. Якщо голубів багато, то необхідно кілька рядів сідал, але при розміщенні їх на стіні потрібно враховувати, що птахи, які сидять на верхніх ярусах не повинні бруднити послідом особин знизу. Сідала мають бути доступними для дезінфекції та вологого прибирання. Правильно облаштоване гніздове місце – запорука численного потомства. Для створення оптимальних умов для розмноження пернатих улюбленців голубнику доведеться витратити велику кількість сил і часу. Нагородою ж буде поголів'я здорових голубів, чисельність яких буде зростати щороку. ■